

[ODRAŻANIE *sb n*

N sg odrążani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. odrazić.

Rzeczownik od „odrażać się”: O świetle: odbijanie się od gładkiej powierzchni [czego]: Wszakóż owoc á zboże ná wierzchu lepfze bywa niż ku dołowi. Bowiem ná wierzchu/ mocnieyfze iest odrażanie promieniow fłonecznych. Cresc 1571 99 (Linde s.v. odrazić).

Cf **ODRAŻAĆ SIĘ**

MP